

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยอัตโนมัติและคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคเรื้อรังจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้เสนอผลและแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์งานวิจัย โดยดำเนินการตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการแปลความหมายของข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
Sig. F	แทน	ค่าสถิติทดสอบรวม
P-value	แทน	ความน่าจะเป็นที่จะสรุปผลผิดพลาดจากการปฏิเสธสมมติฐานเดิมทั้ง ๆ ที่สมมติฐานเดิมถูกต้อง
Multiple R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสถิติสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนมาตรฐาน
Beta	แทน	ค่ามาตรฐานสัมประสิทธิ์การถดถอย
*	แทน	ระดับนัยสำคัญ 0.05 (มีผลทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ)
**	แทน	ระดับนัยสำคัญ 0.01 (มีผลทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง)
***	แทน	ระดับนัยสำคัญ 0.001 (มีผลทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญอย่างยิ่ง)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย มีลำดับขั้นตอนดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป สถานภาพของประชากรที่ศึกษา ใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 การประเมินข้อมูลอัตรามโนทัศน์ ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 การประเมินข้อมูลคุณภาพชีวิต ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอัตรามโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ และใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอัตรามโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ และใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อน ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป สถานภาพของประชากรที่ศึกษา ใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของลักษณะประชากรของผู้ป่วยโรคเรื้อน

ลักษณะประชากร	จำนวน (N=115)	ร้อยละ 100
1. เพศ		
ชาย	77	67
หญิง	38	33
2. อายุ		
15-25 ปี	6	5.2
26-45 ปี	38	33.0
46-60 ปี	45	39.1
60 ปีขึ้นไป	26	22.7
ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) = 48.7 (1.4)		

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะประชากร	จำนวน (N=115)	ร้อยละ 100
3. สถานภาพการสมรส		
โสด	13	11.3
คู่	87	75.7
หย่า	6	5.2
ม้าย	9	7.8
4. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	13	11.3
ประถมศึกษา	88	76.
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	1.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	8	7.0
ปวส.	0	0
ปริญญาตรีขึ้นไป	0	0
อื่น ๆ (ไม่จบชั้นประถมศึกษา)	4	3.5
5. อาชีพ		
เกษตรกรกรรม	87	75.7
รับจ้าง	11	9.6
รับราชการ	1	.9
ค้าขาย	5	4.3
อื่น ๆ (ว่างงาน)	11	9.6
6. ลักษณะครอบครัว		
เดี่ยว	65	56.5
ขยาย	50	43.5
เฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) = 4.79 (2.01)		

จากตาราง 1 พบว่าผู้ป่วยโรคเรื้อนที่ศึกษาจำนวน 115 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 67 และ 33 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในระหว่าง 46 - 60 ปี โดยอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 48.7 ปี สถานภาพการสมรสพบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่มากที่สุด ร้อยละ 75.5 รองลงมาคือโสด ร้อยละ 11.3 หย่า ร้อยละ 5.2 และม่าย ร้อยละ 7.8 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า อยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 76.5 รองลงมาคือไม่ได้เรียน ร้อยละ 11.3 มีธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 7.0 ไม่จบชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 3.5 และมีธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 1.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 75.7 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 9.6 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 4.3 และอาชีพรับราชการ ร้อยละ 0.9 ในจำนวนนี้ลักษณะครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว ร้อยละ 56.5 และเป็นครอบครัวขยาย ร้อยละ 43.5 สมาชิกครอบครัวโดยเฉลี่ย 4.79 คน

ตาราง 2 แสดงจำนวนร้อยละสถานภาพการเป็นโรคเรื้อน

สถานภาพการเป็นโรคเรื้อน	จำนวน N=115	ร้อยละ
1. ชนิดของโรคเรื้อน		
เชื่อน้อย	28	24.3
เชื่อนมาก	87	75.5
2. ภาวะแทรกซ้อน		
ไม่มี	94	81.7
โรคแพ้	10	8.7
เส้นประสาทอักเสบ	5	4.3
โรคแพ้และเส้นประสาทอักเสบ	3	2.6
อื่น ๆ (โรคเบาหวาน, ความดันโลหิตสูง)	3	2.6
3. ระดับความพิการ (WHO Grade)*		
ระดับ 0	87	75.7
ระดับ 1	21	18.3
ระดับ 2	7	6.1

• **หมายเหตุ ระดับความพิการของผู้ป่วยโรคเรื้อน**

ระดับ 0 หมายถึงผู้ป่วยโรคเรื้อนที่มี ตา มือ เท้าปกติ ไม่มีอาการชา

ระดับ 1 หมายถึงผู้ป่วยโรคเรื้อนที่มีกระจกตาฝ้า มือ ฝ่าเท้าชา แต่รูปร่างปกติ

ระดับ 2 หมายถึงผู้ป่วยโรคเรื้อนที่มีตาหลับไม่สนิท ม่านตาอักเสบ ตาฝ้ามาก กระจกตาเป็นฝ้าขุ่น นิ้วนิ้วมือระยะ 6 เมตรไม่ได้ มือ และเท้ารูปร่างผิดปกติ นิ้วงอ ข้อตึงแข็ง กระดูกหลุดสัน มีแผล ข้อมือ และข้อเท้าแตก

จากตาราง 2 พบว่าผู้ป่วยโรคเรื้อนที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นโรคเรื้อนชนิดเชื้อมาก คิดเป็นร้อยละ 75.5 เป็นชนิดเชื่อน้อยร้อยละ 24.3 ผู้ป่วยส่วนใหญ่ไม่มีภาวะแทรกซ้อน รัศมีละ 81.1 เป็นโรคเท้า ร้อยละ 8.7 เส้นประสาทอักเสบ ร้อยละ 4.3 โรคเท้าและเส้นประสาทอักเสบ ร้อยละ 2.6 และมีภาวะแทรกซ้อนด้วยโรคอื่น ๆ (โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง) ร้อยละ 2.6 ระดับความพิการของผู้ป่วยโรคเรื้อนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 0 ร้อยละ 75.5 รองลงมาคือระดับ 1 ร้อยละ 18.3 และระดับ 2 ร้อยละ 6.1 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การประเมินอัตมโนทัศน์

2.1 การประเมินอัตมโนทัศน์ที่พิจารณาโดยใช้ตนเองเป็นเกณฑ์

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์

ความรู้สึกของผู้ป่วย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ อัตมโนทัศน์
ด้านความเป็นเอกลักษณ์	3.57	.54	เป็นจริงส่วนมาก
1.ด้านจิตใจ	3.42	1.11	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
1.1 คนใจดี สุขุม	3.42	.86	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
1.2 มีความสุขในชีวิต	3.22	1.02	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
1.3 มองโลกในแง่ดี	3.45	.97	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
1.4 คนเจ้าอารมณ์	3.29	1.02	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
1.5 ชอบให้อภัยในความผิดพลาดของคนอื่น	3.46	.98	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
1.6 ยอมรับสภาพเจ็บป่วยของตนเองไม่ได้	3.54	1.42	เป็นจริงเล็กน้อย
1.7 เป็นคนขี้นิน	3.53	1.21	เป็นจริงเล็กน้อย
1.8 เป็นคนกังวลใจอยู่เสมอ	3.08	1.25	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
1.9 ไม่มีกำลังใจในการมีชีวิตอยู่	3.87	1.27	เป็นจริงเล็กน้อย
2.ด้านร่างกาย	3.69	4.87	เป็นจริงส่วนมาก
2.1 ไม่ชอบความสะอาด	4.03	1.31	เป็นจริงเล็กน้อย
2.2 สนใจดูแลสุขภาพตนเอง	3.73	1.09	เป็นจริงส่วนมาก
2.3 คิดว่าตนเองมีสุขภาพดี	3.29	1.18	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
2.4 ใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายได้ตามปกติ	3.72	1.31	เป็นจริงส่วนมาก
3.ด้านสังคม	3.59	1.62	เป็นจริงส่วนมาก
3.1 ชอบสังสรรค์กับเพื่อนฝูง	3.16	1.25	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
3.2 คิดว่าโรคภัยไข้เจ็บไม่เป็นอุปสรรคต่อการพบปะเพื่อนฝูง หรือคบค้าสมาคมกับผู้อื่น	3.05	1.27	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
3.3 มักอยู่ตามลำพังในบ้าน	4.05	1.66	เป็นจริงเล็กน้อย
3.4 ทำหน้าที่ในครอบครัวตามปกติ			

ตาราง 3 (ต่อ)

ความรู้สึกของผู้ป่วย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ อัตรามโนทัศน์
3.5 ประกอบอาชีพได้ดีเหมือนเมื่อก่อน	3.70	1.26	เป็นจริงส่วนมาก
ด้านความพึงพอใจในตนเอง	4.10	1.07	เป็นจริงส่วนมาก
1. คิดว่าตนเองเป็นคนดีคนหนึ่ง	3.91	0.84	เป็นจริงส่วนมาก
2. คิดว่าชีวิตของตัวเองมีค่า	4.08	1.00	เป็นจริงส่วนมาก
3. คิดว่าตัวเองเป็นคนไร้ค่า	4.50	0.85	ไม่เป็นจริงเลย
4. มีชีวิตอยู่ไปวัน ๆ ไม่มีแก่นสาร	4.32	1.00	เป็นจริงเล็กน้อย
5. ถึงแม้ว่าจะป่วยแต่ก็คิดว่าชีวิตตนเองมีคุณค่า	3.98	1.00	เป็นจริงส่วนมาก
6. การป่วยทำให้ไม่กล้าออกไปพบผู้คน	4.14	1.22	เป็นจริงเล็กน้อย
7. รู้สึกว่าน่าตาของตัวเองน่าเกลียดน่าชัง	4.20	1.22	เป็นจริงเล็กน้อย
8. การป่วยทำให้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้	4.43	1.13	เป็นจริงเล็กน้อย
9. ถึงแม้จะป่วยแต่ก็พอใจกับสภาพตนเอง	3.63	1.13	เป็นจริงส่วนมาก
10. การป่วยทำให้มีปัญหาทางด้านกิจกรรม ทางเพศ	3.96	1.37	เป็นจริงเล็กน้อย
ด้านพฤติกรรม	3.82	1.06	เป็นจริงส่วนมาก
1. ถึงแม้จะป่วยแต่ก็อยากทำประโยชน์ให้สังคม	4.10	0.92	เป็นจริงส่วนมาก
2. พยายามทำสิ่งที่ดี เพราะความดีคงจะช่วย ให้ตนเองสุขสบาย	4.01	1.02	เป็นจริงส่วนมาก
3. กินอาหารครบ 5 หมู่	3.45	1.06	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
4. ดื่มน้ำชา กาแฟ	4.23	1.12	เป็นจริงเล็กน้อย
5. ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.11	1.18	เป็นจริงเล็กน้อย
6. มีความกังวลใจเสมอ ๆ เกี่ยวกับการป่วยของ ตนเอง	3.44	1.42	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
7. สามารถจัดการกับความกังวลของตนเองได้	3.37	1.06	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
8. ถึงแม้ร่างกายบางส่วนของตนเองจะพิการ แต่ก็ สามารถช่วยตัวเองได้	3.75	1.21	เป็นจริงส่วนมาก

ตาราง 3 (ต่อ)

ความรู้สึกของผู้ป่วย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ อึดทนโน้ทศน์
9. ถึงแม้จะป่วยแต่ก็ยังยึดมั่นในความสุจริต	4.37	0.75	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
10. มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว และมีวินัยในตัวเอง	4.15	0.75	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
11. ออกกำลังกายเป็นประจำ	3.12	1.22	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
รวมทุกด้าน	3.83	0.89	เป็นจริงส่วนมาก

จากตารางที่ 3 พบว่าอึดทนโน้ทศน์ที่พิจารณาโดยใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ของผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่ศึกษามีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในด้านบวกระดับเป็นจริงส่วนมาก ($\bar{X}$ 3.83) เมื่อพิจารณาอึดทนโน้ทศน์แต่ละด้านพบว่ามีความเฉลี่ยอยู่ในด้านบวกระดับเป็นจริงส่วนมากเช่นเดียวกันเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านความพึงพอใจในตนเอง ($\bar{X}$ 4.10) ด้านพฤติกรรม ($\bar{X}$ 3.82) และด้านความเป็นเอกลักษณ์ ($\bar{X}$ 3.57) เมื่อพิจารณารายด้านข้อย่อยรวมของด้านความเป็นเอกลักษณ์พบว่าด้านร่างกายและด้านสังคมมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในด้านบวกระดับเป็นจริงส่วนมาก ($\bar{X}$ 3.69) และ ($\bar{X}$ 3.59) ตามลำดับ ส่วนในด้านด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลางคือเป็นจริงครึ่งหนึ่ง ($\bar{X}$ 3.42) โดยเฉพาะข้อย่อยด้านจิตใจข้อ 1.4 เป็นคำถามด้านลบ "คนเจ้าอารมณ์" มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}$ 3.29) รองลงมาคือข้อย่อยด้านพฤติกรรมข้อ 6 "มีความกังวลเสมอ ๆ เกี่ยวกับการป่วยของตนเอง" ($\bar{X}$ 3.44)

2.2 การประเมินอัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์

ความรู้สึกของผู้ป่วย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ อัตมโนทัศน์
ด้านร่างกาย	3.98	1.27	เป็นจริงส่วนมาก
1. รูปร่างของตนเองน่ากลัว	4.29	1.12	เป็นจริงส่วนมาก
2. ถึงแม้จะป่วยก็รู้สึกไม่แตกต่างจากเพื่อนในด้านร่างกาย	3.30	1.42	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
3. การป่วยทำให้ตัวเองมีอุปสรรคในการแสดงออกทางเพศ	4.23	1.18	เป็นจริงเล็กน้อย
4. การป่วยทำให้สุขภาพแย่กว่าคนวัยเดียวกัน	3.82	1.36	เป็นจริงเล็กน้อย
5. การป่วยทำให้ไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันเช่นคนอื่น	3.97	1.35	เป็นจริงเล็กน้อย
6. ไม่สามารถทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างอื่นเหมือนคนอื่น ๆ	4.27	1.19	เป็นจริงเล็กน้อย
ด้านศีลธรรมจรรยา	4.17	0.99	เป็นจริงส่วนมาก
1. ถึงแม้จะป่วยก็ยังไปวัดเหมือนคนอื่น ๆ	3.73	1.31	เป็นจริงส่วนมาก
2. ให้ความเคารพนับถือคนที่ทำความดี และเกลียดคนที่ทำความชั่ว	4.27	0.91	เป็นจริงส่วนมาก
3. พอใจที่จะปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา เพราะศาสนาสอนให้คนทำความดี	4.27	0.85	เป็นจริงส่วนมาก
4. พระเจ้าไม่ยุติธรรมเลยที่ทำให้ตนเองป่วยคนเดียว	4.03	1.23	เป็นจริงเล็กน้อย
5. โลกหน้าใครว่ามีจริง แล้วจะมีว่าทำดีไปทำไม	4.56	0.82	ไม่เป็นจริงเลย
6. คนโง่เท่านั้นที่บริจาคทานเสียสละเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่คนอื่น	4.63	0.74	ไม่เป็นจริงเลย

ตาราง 4 (ต่อ)

ความรู้สึกของผู้ป่วย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ อัตรานัยสำคัญ
8. ถ้ามีเวลาฉันสวดมนต์ไหว้พระประจำ	3.73	1.04	เป็นจริงส่วนมาก
ด้านส่วนตัว	3.77	1.20	เป็นจริงส่วนมาก
1. ถึงจะป่วยก็ยังมีรู้สึกตัวเองมีค่าเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น	3.95	0.98	เป็นจริงส่วนมาก
2. ถึงจะป่วยแต่บุคลิกของตนเองก็ดีไม่แพ้คนอื่น	3.65	1.10	เป็นจริงส่วนมาก
3. การป่วยทำให้ฉันขาดความมั่นใจในการดำเนินชีวิต	3.67	1.36	เป็นจริงเล็กน้อย
4. การป่วยทำให้ตนเองหมดหวังเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ	3.84	1.38	เป็นจริงเล็กน้อย
ด้านครอบครัว	4.12	1.16	เป็นจริงส่วนมาก
1. ถึงจะป่วยก็ยังมีรู้สึกมีคุณค่าต่อครอบครัว	4.19	0.97	เป็นจริงส่วนมาก
2. เมื่อตนเองป่วยรู้สึกว่าครอบครัวทำตัวห่างเหิน	4.44	1.10	เป็นจริงเล็กน้อย
3. ถึงจะมีร่างกายเปลี่ยนแปลงไปแต่คนในครอบครัวก็มีได้รังเกียจ	3.64	1.53	เป็นจริงครึ่งหนึ่ง
4. รู้สึกกังวลใจกับท่าทีของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อตนเอง	4.26	1.14	เป็นจริงเล็กน้อย
5. ครอบครัวยังคงตนเองสามัคคีปรองดองกันเป็นอย่างดี	4.07	1.07	เป็นจริงส่วนมาก
ด้านสังคม	3.83	1.21	เป็นจริงส่วนมาก
1. ถึงจะป่วยตนเองก็มีความมั่นใจในการเข้าสังคมไม่แพ้คนอื่น	3.71	1.13	เป็นจริงส่วนมาก
2. ถึงหน้าตาจะผิดแปลกไปบ้างก็ไม่มีต่อการพบปะเพื่อนฝูง	3.61	1.17	เป็นจริงส่วนมาก
	3.70	1.22	เป็นจริงส่วนมาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความรู้สึกของผู้ป่วย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ อึดทนในทัศน
4. ทัศนคติความมั่นใจในการสร้างเสริม มิตรภาพกับคนอื่น	4.00	1.27	เป็นจริงเล็กน้อย
5. เมื่อฉันป่วยฉันมักเก็บตัวอยู่แต่ในบ้าน รวมทุกด้าน	4.16	1.30	เป็นจริงเล็กน้อย
	3.97	1.16	เป็นจริงส่วนมาก

จากตารางที่ 4 พบว่าอึดทนในทัศนที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ของผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่ศึกษามีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในด้านบวกเป็นจริงส่วนมาก ($\bar{X}$ 3.97) เมื่อพิจารณาอึดทนในทัศนรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในด้านบวกเป็นจริงส่วนมากเช่นเดียวกัน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านศีลธรรมจรรยา ($\bar{X}$ 4.17) ด้านด้านครอบครัว ($\bar{X}$ 4.12) และด้านร่างกาย ($\bar{X}$ 3.987) ด้านสังคม ($\bar{X}$ 3.83) และด้านส่วนตัว ($\bar{X}$ 3.77) โดยเฉพาะข้อย่อยด้านส่วนตัวข้อ 3 :7 ซึ่งเป็นคำถามด้านลบ "การป่วยทำให้ทัศนคติความมั่นใจในการดำเนินชีวิต" มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}$ 3.67) รองลงมาคือข้อย่อยด้านร่างกายข้อ 4 "การป่วยทำให้สุขภาพแยกว่าคนวัยเดียวกัน" ($\bar{X}$ 3.82)

ตาราง 5 แสดงอัตมโนทัศน์โดยรวมและรายด้านของผู้ป่วยโรคเรื้อน

ลักษณะของอัตมโนทัศน์	$\bar{X}$ (S.D) (N=115)	ด้านลบ จำนวน (ร้อยละ)	ด้านบวก จำนวน (ร้อยละ)
ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์			
1. ด้านความเป็นเอกลักษณ์	3.57(0.54)	10(8.7)	105(91.3)
2. ด้านความพึงพอใจในตนเอง	4.10(1.07)	3(2.6)	112(97.4)
3. ด้านพฤติกรรม	3.82(1.06)	1(0.9)	114(99.1)
ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์			
1. ด้านร่างกาย	3.98(1.27)	12(10.4)	103(89.6)
2. ด้านศีลธรรมจรรยา	4.17(0.99)	1(0.9)	114(99.1)
3. ด้านส่วนตัว	3.77(1.20)	12(10.4)	103(89.6)
4. ด้านครอบครัว	4.12(1.16)	6(5.2)	109(94.8)
5. ด้านสังคม	3.83(1.21)	13(11.3)	102(88.7)

จากตาราง 5 พบว่าผู้ป่วยโรคเรื้อนส่วนใหญ่มีอัตมโนทัศน์ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์และใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์อยู่ในด้านบวก ผู้ป่วยโรคเรื้อนที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์มีอัตมโนทัศน์ด้านบวกเรียงจำนวนจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านความเป็นเอกลักษณ์ ด้านความพึงพอใจ และด้านพฤติกรรม มีอัตมโนทัศน์ด้านลบเรียงจำนวนจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านความเป็นเอกลักษณ์ ด้านความพึงพอใจ และด้านพฤติกรรม ส่วนผู้ป่วยโรคเรื้อนที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์มีอัตมโนทัศน์ด้านบวกเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านศีลธรรมจรรยา ด้านครอบครัว ด้านร่างกาย ด้านส่วนตัว และด้านสังคม มีอัตมโนทัศน์ด้านลบเรียงจำนวนจากมากไปหาน้อยได้แก่ สังคม ด้านส่วนตัวด้านร่างกาย ด้านครอบครัว และด้านศีลธรรมจรรยา

ตาราง 6 แสดงอัตมโนทัศน์โดยรวมของผู้ป่วยโรคเรื้อน จำแนกตามลักษณะประชากร

ลักษณะประชากร	จำนวน (N=115)	ด้านลบ จำนวน(ร้อยละ)	ด้านบวก จำนวน(ร้อยละ)
1. เพศ			
ชาย	77	2(2.4)	75(97.4)
หญิง	38	-	38(100)
2. อายุ			
15-26 ปี	6	-	6(100)
26-45 ปี	38	1(2.6)	37(97.4)
46-61 ปี	45	1(2.2)	44(97.8)
60 ปีขึ้นไป	26	-	26(100)
3. สถานภาพการสมรส			
โสด	6	-	6(100)
คู่	38	1(2.6)	37(97.4)
หย่า	45	1(2.2)	44(97.8)
ม่าย	26	-	26(100)
4. ระดับการศึกษา			
ไม่ได้เรียน	13	-	13(100)
ประถมศึกษา	88	2(2.3)	86(97.7)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	-	2(100)
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	8	-	8(100)
ปวส.	-	-	-
ปริญญาตรีขึ้นไป	-	-	-
อื่น ๆ	4	-	4(100)

ตาราง 6 (ต่อ)

ลักษณะประชากร	จำนวน (N=115)	ด้านลบ จำนวน(ร้อยละ)	ด้านบวก จำนวน(ร้อยละ)
3. สถานภาพการสมรส			
โสด	6	-	6(100)
คู่	38	1(2.6)	37(97.4)
หย่า	45	1(2.2)	44(97.8)
ม้าย	26	-	26(100)
4. ระดับการศึกษา			
ไม่ได้เรียน	13	-	13(100)
ประถมศึกษา	88	2(2.3)	86(97.7)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	-	2(100)
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวท.	8	-	8(100)
อื่น ๆ (ไม่จบชั้นประถมศึกษา)	4	-	4(100)
5. อาชีพ			
เกษตรกร	87	1(1.1)	86(98.9)
รับจ้าง	11	-	11(100)
รับราชการ	1	-	1(100)
ค้าขาย	5	-	5(100)
อื่น ๆ (ว่างงาน)	11	1(9.1)	10(90.9)
7. ลักษณะครอบครัว			
เดี่ยว	65	1(1.5)	64(98.5)
ขยาย	50	1(2.0)	49(98)

จากตาราง 6 พบว่าอัมมโนทัศน์โดยรวมของผู้ป่วยโรคเรื้อนที่ศึกษาจำแนกตามลักษณะประชากรส่วนใหญ่มีอัมมโนทัศน์เป็นด้านบวก เพศชายพบว่ามีอัมมโนทัศน์เป็นด้านลบ (ร้อยละ 2.4) กลุ่มอายุ 26-45 ปี มีอัมมโนทัศน์ด้านลบ (ร้อยละ 2.6) สถานภาพโสด และผู้มีอัมมโนทัศน์ด้านลบ (ร้อยละ 7.7) และ (ร้อยละ 1.1) ตามลำดับ การศึกษาระดับประถมศึกษา มีอัมมโนทัศน์ด้านลบ (ร้อยละ 2.3) อาชีพเกษตรกรกรรมและอาชีพอื่นๆ (ว่างงาน) มีอัมมโนทัศน์ด้านลบ คือ (ร้อยละ 1.1) และ (ร้อยละ 9.1) ตามลำดับ ครอบครัวขยายมีอัมมโนทัศน์ด้านลบมากกว่าครอบครัวเดี่ยว (ร้อยละ 2) และ (ร้อยละ 1.5) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงอัมมโนทัศน์โดยรวมของผู้ป่วยโรคเรื้อน จำแนกตามสถานภาพการเป็นโรคเรื้อน

สถานภาพการเป็นโรคเรื้อน	จำนวน (N=115)	ด้านลบ จำนวน(ร้อยละ)	ด้านบวก จำนวน(ร้อยละ)
1. ชนิดของโรคเรื้อน			
เชื่อน้อย	28	1(3.6)	27(96.4)
เชื่อมาก	87	1(1.1)	86(98.9)
2. ภาวะแทรกซ้อน			
ไม่มี	94	1(1.1)	93(98.9)
โรคเหื่อ	10	-	10(100)
เส้นประสาทอักเสบ	5	-	5(100)
โรคเหื่อและเส้นประสาทอักเสบ	3	-	3(100)
อื่น ๆ (โรคเบาหวาน , ความดันโลหิตสูง)	3	1(33.3)	2(66.7)
3. ระดับความพิการ(WHO Grade)*			
ระดับ 0	87	-	7(100)
ระดับ 1	21	1(4.8)	20(95.2)
ระดับ 2	7	1(14.3)	6(85.7)

จากตาราง 7 อັตมโนทัศน์โดยรวมจำแนกตามสถานะการเป็นโรคเรื้อนของผู้ป่วย โรคเรื้อนที่ศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีอັตมโนทัศน์เป็นด้านบวก กลุ่มผู้ป่วยชนิดเชื้อน้อยมี อັตมโนทัศน์ด้านลบมากกว่ากลุ่มผู้ป่วยชนิดเชื้อมากคือ (ร้อยละ 3.6) และ (ร้อยละ 1.1) ตามลำดับผู้ป่วยที่มีภาวะแทรกซ้อนอื่น ๆ (โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง) มีอັตมโนทัศน์ ด้านลบมากที่สุด (ร้อยละ 33.3) รองลงมาคือผู้ป่วยที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อน (ร้อยละ 1.1) ความพิการระดับ 2 มีอັตมโนทัศน์ด้านลบมากที่สุด (ร้อยละ 14.3) รองลงมาคือระดับความพิการ ระดับ 1 (ร้อยละ 4.8)

ส่วนที่ 3 การประเมินคุณภาพชีวิต

ตาราง 8 แสดงคุณภาพชีวิตโดยรวม และแต่ละองค์ประกอบของผู้ป่วยโรคเรื้อน

องค์ประกอบ	$\bar{X}$ (S.D) (N=115)	คุณภาพชีวิต ต่ำ จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิต ปานกลาง จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิต ดี จำนวน(ร้อยละ)
ด้านร่างกาย	23.70(4.44)	7(6.1)	80(69.6)	28(24.3)
ด้านจิตใจ	21.48(9.76)	11(9.5)	57(49.6)	47(40.9)
ด้านสังคม	9.76(2.48)	16(13.9)	72(62.6)	27(23.5)
ด้านสิ่งแวดล้อม	26.66(1.01)	5(4.3)	79(68.7)	31(27)
โดยรวม		11(9.6)	88(76.5)	16(13.9)

จากตาราง 8 คุณภาพชีวิตโดยรวมของผู้ป่วยโรคเรื้อนพบว่าส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตปานกลาง องค์ประกอบด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพชีวิตปานกลาง ดี และต่ำตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงคุณภาพชีวิตโดยรวม จำแนกตามลักษณะประชากรของผู้ป่วยโรคเรื้อน

ลักษณะประชากร	(N=115)	คุณภาพชีวิตต่ำ จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิต ปานกลาง จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิตดี จำนวน(ร้อยละ)
เพศ				
ชาย	77	10(13)	57(74)	10(13)
หญิง	38	1(2.6)	31(81.6)	6(15.8)

ตาราง 9 (ต่อ)

ลักษณะประชากร	(N=115)	คุณภาพชีวิตต่ำ จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิต ปานกลาง จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิตดี จำนวน(ร้อยละ)
อายุ				
15-27 ปี	6	-	5(83.3)	1(16.6)
26-45 ปี	38	5(13.1)	22(57.9)	11(29)
46-62 ปี	45	5(11.1)	39(57.9)	1(2.2)
60 ปีขึ้นไป	26	1(3.8)	22(84.6)	3(11.6)
สถานภาพการสมรส				
โสด	13	2(15.3)	10(77)	1(7.7)
คู่	87	8(9.2)	70(80.5)	9(10.3)
หย่า	6	1(16.7)	1(16.7)	4(66.6)
ม่าย	9	-	7(77.8)	2(22.2)
ระดับการศึกษา				
ไม่ได้เรียน	13	3(23.1)	9(69.2)	1(7.7)
ประถมศึกษา	88	5(5.7)	70(79.5)	13(14.8)
มัธยมศึกษา	2	-	2(100)	-
ดอนตัน มัธยมศึกษา	8	3(37.5)	4(50)	1(12.5)
คอนปลาย/ปวช. อื่นๆ (ไม่จบชั้น ประถมศึกษา)	4	-	3(75)	1(25)
อาชีพ				
เกษตรกรรวม	87	8(9.2)	72(82.8)	7(8)
รับจ้าง	11	1(9.1)	7(63.6)	3(2.72)
รับราชการ	1	1(100)	-	-
ค้าขาย	5	-	3(60)	2(40)
อื่น ๆ (ว่างงาน)	11	1(9.1)	6(54.5)	4(36.4)

ตาราง 9 (ต่อ)

ลักษณะประชากร	(N=115)	คุณภาพชีวิตต่ำ จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิต ปานกลาง จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิตดี จำนวน(ร้อยละ)
ลักษณะครอบครัว				
เดี่ยว	65	7(18.8)	48(73.8)	10(15.4)
ขยาย	50	4(8)	40(80)	6(12)

จากตาราง 9 คุณภาพชีวิตโดยรวมผู้ป่วยโรคเรื้อนที่ศึกษาจำแนกตามลักษณะประชากรพบว่าส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตปานกลาง เพศชายมีคุณภาพชีวิตต่ำมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 13 และ ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ) กลุ่มอายุ 26-45 ปีมีคุณภาพชีวิตต่ำมากที่สุด (ร้อยละ 13.1) สถานภาพโสดมีคุณภาพชีวิตต่ำที่สุด (ร้อยละ 9.2) ระดับประถมศึกษาคุณภาพชีวิตต่ำที่สุด (ร้อยละ 5.7) อาชีพรับราชการมีคุณภาพชีวิตต่ำที่สุด (ร้อยละ 100) รองลงมาคือ อาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 9.2) ครอบครัวเดี่ยวมีคุณภาพชีวิตต่ำกว่าครอบครัวขยายคือ (ร้อยละ 18.8 และ ร้อยละ 8 ตามลำดับ)

ตาราง 10 แสดงคุณภาพชีวิตโดยรวม จำแนกตามสถานภาพการเป็นโรคเรื้อน

สถานภาพ การเป็นโรคเรื้อน	(N=115)	คุณภาพชีวิต ต่ำ จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิต ปานกลาง จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิต ดี จำนวน(ร้อยละ)
ชนิดโรคเรื้อน				
เขื่อน้อย	28	4(14.3)	18(6.33)	6(21.4)
เขื่อนมาก	87	7(8)	70(80.5)	10(11.5)

ตาราง 10 (ต่อ)

สถานะภาพ การเป็นโรคเรื้อน	(N=115)	คุณภาพชีวิต ต่ำ จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิต ปานกลาง จำนวน(ร้อยละ)	คุณภาพชีวิต ดี จำนวน(ร้อยละ)
ภาวะแทรกซ้อน				
ไม่มี	94	7(7.4)	73(77.7)	14(14.9)
โรคเท้า	10	1(10)	7(70)	2(20)
เส้นประสาท	5	1(20)	4(80)	-
อัมพาต				
โรคเท้าและเส้น ประสาทอัมพาต	3	1(33.3)	2(66.7)	-
อื่นๆ (เบาหวาน ความดันโลหิตสูง)	3	1(33.3)	2(66.7)	-
2. ระดับความพิการ (WHO Grade)				
ระดับ 0	87	5(5.7)	67(77)	15(17.3)
ระดับ 1	21	2(9.5)	18(85.7)	1(4.8)
ระดับ 2	7	4(57)	3(43)	-

จากตาราง 10 คุณภาพชีวิตโดยรวมจำแนกตามสถานะการเป็นโรคเรื้อนของผู้ป่วยโรคเรื้อนที่ศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตปานกลาง กลุ่มผู้ป่วยชนิดเรื้อนน้อยมีอัตราโน้ทศน์ต่ำกว่ากลุ่มผู้ป่วยชนิดเรื้อนมาก คือ (ร้อยละ 14.5 และ ร้อยละ 8 ตามลำดับ) ผู้ป่วยที่มีภาวะโรคเท้าและเส้นประสาท และผู้ป่วยที่มีภาวะแทรกซ้อนมีคุณภาพชีวิตต่ำมากที่สุดเท่ากันคือ (ร้อยละ 33.3) ระดับความพิการระดับ 2 มีคุณภาพชีวิตต่ำมากที่สุด (ร้อยละ 57)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ และใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์

ตาราง 11 แสดงค่าเมตริกระหว่างอัตมโนทัศน์ที่ใช้ตัวเองเป็นเกณฑ์ และใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์

ตัวแปร	A123	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10
A123	1.00	.755**	.607**	.764**	.460**	.733**	.436	.696**
A4		1.00	.649**	.229**	.502**	.673**	.402**	.765**
A5			1.00	.669**	.677**	.637**	.596**	.625**
A6				1.00	.528**	.740**	.375**	.804**
A7					1.00	.576**	.547**	.613**
A8						1.00	.543**	.745**
A9							1.00	.492**
A9								1.00
A10								

สัญลักษณ์แทนค่าตัวแปร

- A123 แทน อัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ด้านเอกลักษณ์
A4 แทน อัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ด้านความพึงพอใจในตนเอง
A5 แทน อัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ด้านพฤติกรรม
A6 แทน อัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ด้านร่างกาย
A7 แทน อัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ด้านศีลธรรม
A8 แทน อัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ด้านส่วนตัว
A9 แทน อัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ด้านครอบครัว
A10 แทน อัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ด้านสังคม

จากตาราง 11 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตรานักเรียนที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ และใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกตัวแปร ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์ระดับมากที่สุดคือ อัตรานักเรียนที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ด้านร่างกาย และอัตรานักเรียนที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ด้านสังคม (.804**) รองลงมาคืออัตรานักเรียนที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ด้านความพึงพอใจในตนเอง และอัตรานักเรียนที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ด้านสังคม (.765**) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ระดับน้อยที่สุดคืออัตรานักเรียนที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ด้านความพึงพอใจในตนเอง และอัตรานักเรียนที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ด้านร่างกาย (.229**)

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอัตรานักเรียนที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ และใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อน

ตาราง 12 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างอัตรานักเรียนที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อน

ค่าความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ และ ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ อัตรานักเรียน ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์	b	BETA	t	P-VALUE
Multiple R = .758	ด้านเอกลักษณ์	.637	.420	4.938	.000***
R ² = 0.575	ด้านพึงพอใจในตนเอง	.221	.110	1.029	.279
R ² adj = 0.563	ด้านพฤติกรรม	.584	.257	3.066	.003**
F = 49.925					
Sig. F = .000					

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างอัตรานักเรียนที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อน พบว่าอัตรานักเรียนที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ที่มีผลทาง

(Beta = .420 t = 4.938 P-VALUE = .000***) อึดมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ที่มีผลทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งต่อคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อนคืออึดมโนทัศน์ด้านพฤติกรรม

(Beta = .257 t = 3.066 P-VALUE = .003**) ส่วนด้านความพึงพอใจของตนเองมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อนอย่างไม่มีนัยทางสถิติ ทั้งนี้สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างอึดมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อนได้ในระดับ ร้อยละ 57

($R^2 = .578$) และอึดมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ทุกด้านที่นำเข้าสู่สมการทดสอบถดถอยพหุคูณมีผลต่อคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อน (Sig. F = .000)

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างอึดมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อน

ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และ ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ อึดมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์	b	BETA	t	P-VALUE
Multiple R = 0.832	ด้านร่างกาย	.437	.178	1.920	.557
$R^2 = 0.692$	ด้านศีลธรรมจรรยา	-.486	-.159	-2.201	.030*
$R^2 \text{ adj} = 0.677$	ด้านส่วนตัว	1.543	.420	4.621	.000***
F = 48.893	ด้านครอบครัว	.933	.271	3.976	.000***
Sig. F = .000	ด้านสังคม	.655	.230	2.522	.013*

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างอึดมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อน พบว่า ตัวแปรอึดมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ที่มีผลในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพชีวิตโรคเรื้อน คืออึดมโนทัศน์ด้านส่วนตัว (Beta = .420. t = 4.621 P-VALUE = .000***) รองลงมาคือด้านครอบครัว (Beta = .271 t = 3.976 P-VALUE = .000***) ตัวแปรอึดมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ที่มีผลในทิศทางเดียว

P-VALUE = .013*) ส่วนตัวแปรอัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ที่มีผลในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพชีวิตโรคเรื้อนคืออัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยา (Beta = -.159 t = -2.310 P-VALUE = .023*) ทั้งนี้สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของอัตมโนทัศน์ที่พิจารณาโดยใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อนได้ในระดับร้อยละ 69 ($R^2 = .694$) และอัตมโนทัศน์ที่พิจารณาโดยใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ทุกด้านที่นำไปเข้าสู่สมการทดสอบการถดถอยพหุคูณมีผลต่อคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อน (Sig.F= .000)

ตาราง 14 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างอัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ และที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อน

ค่าความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ และ ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	b	BETA	t	P-VALUE
Multiple R = 0.780	1. อัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์	.303	.456	4.369	.000***
$R^2 = 0.609$	2. อัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์	.259	.369	3.453	.001**
$R^2 \text{ adj} = 0.602$					
F = 87.096					
Sig. F = .000					

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณระหว่างอัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ และที่พิจารณาโดยใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ กับคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อนพบว่าอัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์มีผลทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพชีวิตโรคเรื้อน (Beta = .456 t = 4.369 P-VALUE = .000***) และอัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์มีผลทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งต่อคุณภาพชีวิตโรคเรื้อน (Beta = .369 t = 3.453 P-VALUE = .001**) ทั้งนี้สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของอัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ และที่ใช้ผู้อื่น

ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ และที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ ที่เข้าสู่สมการทดสอบการถดถอยพหุคูณมีผลต่อคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อน (Sig.F= .000)

เมื่อพิจารณาค่ามาตรฐานสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่าอัตมโนทัศน์ที่ใช้ตนเองเป็นเกณฑ์มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อนมากกว่าอัตมโนทัศน์ที่ใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ (Beta .456 > .369)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University